



Старійшина С. Скотт Гроув
Сімдесятник

Диво Спокути

Не існує такого гріха чи провини, болю або смутку, на який би не розповсюджувалася зцілююча сила Його Спокути.

Готуючи свій виступ до цієї конференції, я отримав приголомшуючий телефонний дзвінок від свого батька. Він сказав, що мій молодший брат помер вранці того дня уві сні. Моє серце було розбите. Йому був лише 51 рік. Думаючи про нього, я відчув натхнення поділитися з вами деякими подіями з його життя. Я роблю це з дозволу.

У молодості мій брат був вродливим, дружнім і відкритим—цілковито відданим євангелії. З честю відслуживши місію, він одружився зі своєю коханою в храмі. Вони були благословенні сином і донькою. Його майбутнє було багатообіцяючим.

Але тоді він піддався слабкості. Він обрав жити в своє задоволення, що коштувало йому здоров'я, шлюбу і членства в Церкві.

Він переїхав далеко від дому. Він продовжував свою саморуйнівну поведінку більше десяти років, але Спаситель не забував і не залишав його. Зрештою біль відчаю дозволив духу смирення ввійти в його душу. Його почуття злості, непокори і войовничості почало розсіюватися. Як і блудний син, “він спам’ятався”¹. Він почав звертатися до Спасителя й повертатися додому, а також до

праведних батьків, які ніколи не втрачали віри в нього.

Він пройшов стежкою покаяння. Це було нелегко. Після того як він був поза Церквою протягом 12 років, він був повторно охрищений і знову отримав дар Святого Духа. Його священство і храмові благословення були зрештою відновлені.

Він був благословенний тим, що знайшов жінку, яка була готова прийняти його проблеми зі здоров'ям, які усе ще залишалися від його попереднього стилю життя, і вони були запечатані в храмі. Разом у них було двоє дітей. Він віддано служив у єпископаті протягом кількох років.

Мій брат помер у понеділок вранці 7 березня. У попередню п'ятницю ввечері він і його дружина відвідали храм. У неділю вранці, за день до смерті, він вів урок священства у своїй групі первосвящеників. Того вечора він ліг спати, щоб ніколи вже не прокинутися в цьому житті—а повстати у воскресінні праведних.

Я вдячний за диво Спокути в житті мого брата. Спокута Спасителя доступна кожному з нас, завжди.

Спокута стає доступною для нас завдяки покаянню. Коли ми каємося, Господь дозволяє нам залишити помилки минулого позаду нас.

“Ось, хто покався у своїх гріхах, того прощено, і Я, Господь, не пам'ятаю їх більше.

По цьому ви можете знати, чи покалася людина у своїх гріхах—ось, вона зізнається в них і полишить їх”².

Кожен із нас знає людину, яка мала серйозні труднощі в своєму житті—ті, хто заблукали або відступили. Цією людиною може бути друг або родич, хтось із батьків або дитина, чоловік або дружина. Цією людиною можете навіть бути ви самі.

Я звертаюся до всіх і до вас, зокрема. Я говорю про диво Спокути.

Месія прийшов викупити людей від Падіння Адама³. Усе в євангелії Ісуса Христа вказує на спокутну жертву Месії, Сина Бога⁴.

План спасіння не міг би бути здійсненим без Спокути. “Отже, Бог сам спокутує гріхи світу, щоб виконати план милості, щоб удовольнити вимоги справедливості, щоб Бог міг бути досконалим, справедливим Богом, і милосердним Богом також”⁵.

Спокутна жертва мала бути здійснена безгрішним Сином Бога, бо занепада людина не могла спокутати свої власні гріхи⁶. Спокута мала бути нескінченною і вічною—яка б розповсюджувалася на всіх людей протягом усієї вічності⁷.

Завдяки своїм стражданням і смерті Спаситель спокутував гріхи всіх людей⁸. Його Спокута почалася в Гефсиманії, продовжилася на хресті, і її вінцем стало воскресіння.

“Так, ... Його поведуть, розіпнуть, і вб'ють, плоть стане підвладною аж до смерті, волю Сина буде поглинуто волею Батька”⁹. Завдяки Його спокутній жертві Він зробив “Його душу жертвоприношенням за гріх”¹⁰.

Як Єдинопороджений Син Бога Він успадкував силу над фізичною

смертю. Це дозволило Йому втримати Своє життя, коли Він страждав “навіть більше, ніж людина може витерпіти, якщо це не до смерті; бо знай, кров виступи[ла] з кожної пори, таким великим [було] Його страждання за злочестивість і мерзоти Його народу”¹¹.

Він не лише сплатив ціну за гріхи всіх людей, а й узяв “на Себе муки і хвороби Свого народу”. А також Він узяв “на Себе їхні недуги, щоб Його нутро сповнилося милості... щоб Він міг знати, будучи у плоті, як допомогти Своему народові в його недугах”¹².

Спаситель відчув вагу страждань усього людства—страждання від гріха і смутку. “Насправді ж Він перестраждав наше горе, і переніс наші печалі”¹³.

Завдяки Його Спокуті Він зцілює не лише грішника; Він зцілює також невинних, які постраждали через тих грішників. Коли невинна людина виявляє віру в Спасителя і Його Спокуту і пробачає грішника, її також може бути зцілено.

Бувають часи, коли кожному з нас “по[трібне] звільнення від почуття провини, яке є наслідком помилок і гріха”¹⁴. Коли ми каємося, Спаситель забирає провину з наших душ.

Завдяки Його спокутуючій жертві наші гріхи відпущено. За винятком синів загибелі, Спокута, “за умов покаяння”, доступна кожному, завжди, незалежно від того, наскільки великим або малим є гріх”¹⁵.

Щоб нам не довелося страждати через весь тягар наших власних гріхів, Ісус Христос, завдяки Своїй безмежній любові, запрошує нас покаятися:

“Пока[йся]—покайся, щоб... не були твої страждання важкими—наскільки важкими, ти й не знаєш,



наскільки винятковими, ти й не знаєш, так, як важко їх зносити, ти й не знаєш.

Бо знай, Я, Бог, вистраждав це за всіх, щоб їм не страждати, якщо покаються;

Але якщо вони не покаються, вони повинні страждати саме так, як Я;

Таким стражданням, яке примусило Мене, Самого Бога, найвеличнішого з усіх, тремтіти від болю і кровоточити кожною порою, та страждати і тілом, і духом”¹⁶.

Спаситель пропонує зцілення тим, хто страждає від гріха. “Чи повернетесь ви тепер до Мене, і покаєтесь у ваших гріхах, і навернетесь, щоб Я міг зцілити вас?”¹⁷

Ісус Христос є Великим Цілителем наших душ. За винятком гріхів загибелі, не існує такого гріха чи провини, болю або смутку, на який би не розповсюджувалася зцілююча сила Його Спокути.

Коли ми грішимо, Сатана говорить нам, що все втрачено. На протипагу цьому наш Викупитель пропонує спокутування для

всіх— немає значення, що саме ми зробили не так. Це стосується і вас, і мене.

Проаналізуйте своє життя: чи є в ньому те, що потрібно змінити? Чи накоїли ви помилок, які ще треба виправляти?

Якщо ви страждаєте від почуття провини або докорів сумління, гіркоти або гніву, або нестачі віри, я запрошую вас шукати допомоги. Покайтеся і залиште ваші гріхи. Тоді в молитві просіть Бога про прощення. Прагніть прощення в тих, кого ви скривдили. Пробачте тих, хто скривдив вас. Пробачте себе.

Якщо потрібно, зверніться до єпископа. Він є Господнім посланцем милосердя. Він допомагатиме вам, коли ви намагатиметесь очиститися через покаяння.

Присвятіть себе молитві й вшкоченню Писань. Тоді ви відчуєте освячуючий вплив Духа. Спаситель сказав: “освя[тіть] себе; так, очис[тіть] свої серця й очис[тіть] свої руки... переді Мною, щоб Я міг зробити вас чистими”¹⁸.



Коли нас очищено силою Спокути Спасителя, Він стає нашим заступником перед Батьком, благаючи:

“Батьку, подивись на страждання і смерть Того, Хто не вчинив ніякого гріха, Кого Ти так уподобав; подивись на кров Твого Сина, яку було пролито, кров Того, Кого Ти віддав, щоб Тебе було прославлено;

Отже, Батьку, помилуй цих Моїх братів, які вірять у Мое ім'я, щоб вони могли прийти до Мене і мати вічне життя”¹⁹.

Кожному з нас даний дар морального вибору. “Люди вільні... вибрати волю і вічне життя через великого Посередника для всіх людей, або вибрати неволю і смерть, що чекають... під владою диявола”²⁰.

Багато років тому мій брат скористався своєю свободою волі, обравши стиль життя, який коштував йому здоров'я, сім'ї і членства в Церкві. Роками пізніше він скористався тим самими моральним

вибором, обравши покаятися, підкорити своє життя вченням Спасителя й у буквальному розумінні заново народитися через силу Спокути.

Я свідчу про диво Спокути. Я бачив її зцілюючу силу в житті мого брата і відчував її у власному житті. Зцілююча і викупительна сила Спокути доступна кожному з нас, завжди.



Я свідчу, що Ісус є Христос— Цілитель наших душ. Я молюся, аби кожен із нас відгукнувся на запрошення Спасителя: “Чи повернетесь ви тепер до Мене, і покаєтесь у ваших гріхах, і навернетесь, щоб Я міг зцілити вас?”²¹. В ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Лука 15:17.
2. Учення і Завіти 58:42–43.
3. Див. 2 Нефій 2:25–26.
4. Див. Алама 34:14.
5. Алама 42:15.
6. Див. Алама 34:11.
7. Див. Алама 34:10.
8. Див. Алама 22:14.
9. Мосія 15:7.
10. Мосія 14:10.
11. Мосія 3:7.
12. Алама 7:11–12.
13. Мосія 14:4.
14. *Проповідуйте Мою євангелію: Путівник для місіонерського служіння* (2004), с. 2.
15. Учення і Завіти 18:12.
16. Учення і Завіти 19:15–18.
17. 3 Нефій 9:13.
18. Учення і Завіти 88:74.
19. Учення і Завіти 45:4–5.
20. 2 Нефій 2:27.
21. 3 Нефій 9:13.